

LA TINTORERIA. VIC

①

QUIM DOMENE

"A CASA DE L'ARQUITECTE"
(24 rue Nungesser-et-Coli)

23 Febrer - 30 Abril. 2024

PARÍS. 15 D'ABRIL DE 2019.

Pocs dies abans de marxar a París, la primavera de 2019, vaig llegir en una publicació catalana que feia pocs mesos que s'havia acabat la rehabilitació i s'havia obert al públic l'apartament-taller que l'arquitecte Le Corbusier tenia a París. Es trobava situat al número 24 del carrer Nungesser-et-Coli, prop de la Porta Molitor, a l'oest de París. Per poder visitar l'edifici s'havia de fer una reserva i la visita es feia en grups reduïts.

MATÍ DEL DIA 15

Agafem la línia 9 del metro parisenc en direcció a l'Illa Seguin del Seine a Boulogne-Billancourt. Baixem a la darrera estació de la línia, a Pont de Sèvres. L'Illa Seguin, va ser molta anys la fàbrica on es construïen els cotxes Renault, per això també es coneix com l'illa Renault. Ara en tota la zona s'hi fa una macro operació urbanística, destinada a convertir l'illa en un quarter cultural, i és clar, el seu entorn, en una operació immobiliària capitanejada per Jean Nouvel.

Encara no està acabat el pont Seibert, d'entrada a l'illa, obra dels arquitectes olotins R.C.R.

En canvi, sí que està acabat l'auditori "Seine Musicale", obra de l'arquitecte japonès Shigeru Ban, que és la primera part d'un complex relacionat amb la música.

MIG DIA

(2)

A les 3 de la tarda tenim reservada hora per visitar l'apartament-taller de Le Corbusier. Agafem la línia 9 del metro i després de tres estacions baixem a prop del Parc des Princes, seu del París Saint-Germain. El número 24 del carrer Nungesser-et-Coli es troba davant mateix de l'estadi, en els límits de París i Boulogne-Billancourt.

L'apartament està situat a la part superior de l'edifici de vuit plantes, dissenyat per ell mateix el 1931. L'arquitecte hi va viure al llarg de trenta anys, del 1934 al 1965, fins que va morir als 78 anys. Aquest edifici, juntament amb 16 obres més de l'arquitecte ha estat declarat Patrimoni Mundial de l'Unesco.

A l'apartament s'hi puja amb un petit ascensor de l'època de la construcció de l'edifici.

Després d'una primera impressió dels espais, i al mig d'un reduït grup de fans de l'arquitecte, tinc tota la seguretat que acabaré realitzant una sèrie de pintures sobre aquesta geometria espacial, la seva policromia de les parets i els llums de les obertures.

Le Corbusier va ubicar el seu llit a una certa alçada on a través de la finestra podia veure el camp de l'altre costat del carrer i al darrere la ciutat de París. Ara només es poden veure els estadis del Parc des Princes, el Jean Bouin i el Roland-Garros.

TARDA

(3)

A prop de la comuna de Boulogne - Billancourt, fent frontera amb París hi ha el Boscos de Boulogne, on dirigim allà amb la línia 1 del metro i baixem a Les sables. Fa menys de mig any que s'ha inaugurat la Fundació Louis Vuitton, obra de l'arquitecte Frank Gehry. L'edifici fa la funció de centre cultural i museu d'art. Alberga la col·lecció de la fundació i presenta exposicions personals dels artistes més importants. Tenim la sort de poder veure una ampla exposició de l'artista estatunidenc Joan Mitchell. Segurament que és la dona més important del moviment anomenat expressionisme abstracte. Quant a l'edifici de l'arquitecte nord-americà, com quasi sempre, hi tinc una relació d'amor i odi, que encara que al final m'hi acostumo, al principi em representa un xoc. Sempre he admirat la capacitat dels artistes americans en no posar límits estètics a les seves creacions.

VESPRE

(4)

Tan bon punt sortim del museu, rebem un whatsapp d'uns amics de Catalunya que ens diuen que hi ha un incendi a la catedral de Notre-Dame. La nostra incredulitat fa que consultem les darreres notícies al mòbil. Una vegada comprovada que la notícia és verídica, agafem el metro fins a l'estació que ens sembla més propera per arribar al lloc del sinistre. Baixem a Hôtel de Ville. A la sortida ja es veu la impressionant magnitud del desastre. Intentem passar pel mig de la multitud de persones que es congreguen per observar incrèduls l'espectacle danterc. Amb forces dificultats aconseguim arribar fins a la primera línia, on la policia, bombers, ambulàncies i mitjans periodístics tenen el seu camp base. L'agulla de la catedral ja fa una estona que ha caigut i el sostre s'enfonsa per moments, la cara de tota la gent que ens envolta és de perplexitat i tristor. En una de les cares hi reconeixem el pintor Miquel Barceló, veí de la zona.

Quim Domene